

**Verkondiging in de Sint Jansbasiliek, 3 december 2023.
Eerste zondag van de Advent.¹**

“Als hij onverwacht komt laat hij u dan niet slapend vinden”.
Wij worden vergeleken met waakzame deurwachters. De heer des huizes kan zomaar terugkomen, wij weten niet wanneer. Aan ons heeft hij zijn huis toevertrouwd.

Wij denken nu misschien meteen aan dit huis, deze basiliek, dit enorme Godshuis. Bijna een eeuw geleden gebouwd en van generatie op generatie doorgegeven, het beheer, het gezag over dit huis; aan vrijwillige schoonmakers bijvoorbeeld, deze week waren zij weer actief; voel u rustig geroepen hun gelederen te versterken; aan technische mensen, bestuurders, geestelijken. Zeker, dit huis bedoelt Jezus ook.

Maar dat huis uit ons evangelie staat voor heel onze gemeenschap, voor heel de wereldkerk en eigenlijk voor de mensheid en deze aarde. De aarde, ons gemeenschappelijk huis. Zo noemt de paus onze wonderlijke aarde, een blauwe planeet vol leven, al miljarden jaren reizend door het verder levenloos universum, -althans zo lijkt het.

Deze dagen wordt weer een klimaatop gehouden. Vertegenwoordigers van vrijwel alle volken nemen deel. Zij, wij zijn de beheerders van het huis. Althans, zo is onze roeping. Je kunt die waakzaamheid voor onze aarde ook onzin vinden of weinig belangrijk, en zorgeloos doorleven. Een antwoord op die houding kunnen deze woorden uit het evangelie zijn: “Als hij onverwacht komt laat hij u dan niet slapend vinden.”

¹ Jesaja 63, 16b-17+19b+64, 3b-8; 1 Korintiërs 1, 3-9; Mc. 13, 33-37

Letterlijk staat er in ons evangelie dat wij gezag hebben ontvangen over dit huis. Daar staat een sterk woord: *exousia*, het gezag dat de aardse Jezus bezat. Dat gezag heeft Hij aan ons overgedragen.

Tijdelijk, Hij komt terug, wij zullen rekenschap moeten afleggen van ons beheer.

Dat probeert men nu in Dubai. De wereldleiders zijn het erover eens dat weinigen met zoveel gezag hebben gesproken over de bedreigingen voor onze aarde en haar klimaat als de paus. Hij zou daar spreken. Helaas, hij is te ziek. Wij moeten met aandrang voor hem bidden.

“Wees op uw hoede, wees waakzaam; want gij weet niet wanneer het ogenblik daar is”. Beetje slap woordje: ‘ogenblik’. Er staat: *kairos*. Dat is een geladen woord, vol van betekenis. Hét moment waarop alles uitloopt. Een uur, een dag, een periode van grote kansen, nieuwe mogelijkheden, zoals wij die allen in ons leven kennen of hebben gekend. Als je deze mogelijkheid laat liggen dan mis je de boot.

Zo denken wij allen na over ons leven: ‘had ik toen maar die stap gewaagd of juist: wat ben ik blij en dankbaar dat ik die beslissing heb durven nemen, voor deze geliefde, deze roeping, deze taak.’

Wakker zijn op het beslissende ogenblik.

Vandaag begint de Advent.

Het is een tijd van verlangen, uitzien, op weg naar het licht. Bovenal is het een tijd van waakzaamheid. Ja zelfs, zegt Jezus, een tijd van op je hoede zijn. Zorg ervoor de juiste keuzes te maken, je niet te laten meeslepen door harde oordelen, simpele oplossingen of door moedeloosheid.

Wij leven in een tijd die ons somber kan stemmen. Er is de crisis van het klimaat, er zijn de oorlogen op ons continent en in het Midden-Oosten, er is de onzekerheid in ons eigen land. Hoe zal het beheer gevoerd worden over het huis dat ons land is, onze samenleving?

Voor volgelingen van Jezus geldt dat er uitzicht is ondanks alle duisternis. Het evangelie vergelijkt onze situatie met die van de nacht. Jezus spreekt over “ ’s avonds laat of midden in de nacht, het hanengekraai of ’s morgens vroeg.” Juist dan, als alles duister lijkt, kan de Heer van het huis van ons leven elk moment komen.

Laten we deze Advent goed benutten, want dit jaar is hij zo kort als het kan, drie weken maar. En de winkels, de reclame en de media verleiden ons om over de advent heen te springen en al in kerstsfeer te zijn. *Niet doen*, zou ik u willen voorstellen. Gebruik deze mooie, rijke, quality-time om met elkaar bewust te leven, waakzaam om elkaars geluk en welzijn, waakzaam voor de Heer die in uw en mijn leven plaats zoekt,

waakzaam voor elke spoortje licht in de duisternis van de crisis,
wetend en vertrouwend dat in die crisis het nieuwe leven komende is,
-als het Kind in de schoot van de Maagd.

pastoor Nico van der Peet